

tagende kan man ikke finde at være af den Natur, at man skulde komme Finansministeren til Hjælp, forbi det var et stort og nyttigt Foretagende? Det er et stort Foretagende, thi det dreier sig her om Anleggelsen af en Jernbane der vil koste Millioner. Hvori stiller det da, at man nærer denne Villie mod en saadan Anvendelse af Reservecfondens Midler? Kan det efter det Anførte være andet, end at man lægger Bøgen paa Nyttens? eller med andre Ord, at man erklærer sig mod Tverbanen? Jeg skal hermed standse, idet jeg blot skal tilsæde mig at gøre opmærksom paa, at naar det fremdeles hedder, at Reservecfondens Midler ere bundne til en bestemt Disposition i 4 Aar uden at give noget højere Rentendbytte, da er dette næppe vigtigt; thi den Rente, vi faae, er næsten 4½. Den er altsaa højere end den sædvanlige, der kun er 3 pCt., medens her faaes næsten 4½ (Tscherning: Nei). Jo, det er vigtigt. Hvad Tabet angaaer, da troer jeg rigtignok, at det vil blive endogsaa ikke saa lidet større end det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ansatte det til. Den ærede Minister meente, at naar Udbytten var 4 pCt., vilde det slet intet være, var det 3 pCt. vilde det blive ubetydeligt; jeg troer nu, at Udbytten bliver hverken 4, 3 eller 2 pCt., men endnu langt mindre. Det er imidlertid en privat Anskuelse, hvis Rigtighed jeg ikke kan bevise, og som jeg derfor ikke tillægger synderlig Betydning. Jeg har den Mening, at Tabet ved den Transaction, der er skeet, er temmelig betydeligt; men hvad enten det nu er stort eller lidet, vil dog det Tab, som vor Credit vilde lide, dersom vi fulgte det gjorte Forslag, være endnu større, og det vilde derfor være urimeligt at gaae frem paa den dertil anbefalede Maade. Vil man gøre Noget ved Sagen, da spørge man for Fortiden ved at sætte den paagjældende Minister under Anklage og for Fremtiden ved at see til at faae en anden Lov om Reservecfondens Anvendelse. Men lad os ikke gaae frem paa en Maade, der hverken straffer Fortiden eller sikrer os for Fremtiden eller bringer os ud af den Forlegenhed, hvori vi ere, saaledes som det saa klart blev skildret af den

ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage).

Tscherning: Jeg hørte, saa forekommer det mig, ved et af de første Foredrag idag, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) søgte sig til en vis Grad ikke behagelig berørt, forbi det ikke var blevet lagt Mærke til hans Udtalelser, og jeg skal derfor, før jeg gaaer videre, lægge Mærke til dem med et Par Ord. Da den ærede Rigsdagsmand begyndte sit Foredrag, svøbte han sig ind i Afstyblighedens Raabe; han vidste Intet, uden hvad der forelaae, og det forekommer mig, at han henvendte sig til mig, som om jeg havde bragt Kjendsgjerninger frem, der ikke forelaae for Alle. Kun naar jeg forudsætter dette, kan hans Henvendelse have været til mig, det kan han ikke nægte. Det forekom mig, som om han tog dette herlige Gevandt og svøbte sig ind i det, og, for at give det en praktisk Betydning, nævnedes han saa et Navn, og det var mit, som det, der skulde henge sammen dermed. Jeg har imidlertid ikke nævnt en eneste Kjendsgjerning, som ikke fandtes her forveien. Jeg troede, da den ærede Rigsdagsmand begyndte at tale om denne Sag, at han meente det, vi vare komne til at lære at kjende af Skrivelsen fra Sir Morton Peto til Finansministeren. Jeg meente ellers, at han ikke satte stor Priis paa, at dette blev taget med; men saa hørte jeg, at han endogsaa gjentog det i Oversættelse, han afveiede lidt, om de engelske Ord havde den Betydning, han lagde i dem, han troede det sikkert, men jeg troer, han lagde lidt mere i dem, end de havde og end det var nødvendigt at give dem; men det gjør ikke noget væsentligt til Sagen. Derpaa gik han over til at tale om de mundtlige Aftaler, der skulde have fundet Sted, og det var altsaa det, han meente, jeg skulde have sagt, som ikke laae factisk for, men jeg har netop ikke talt om Noget, som ikke ligger for i Skrivelserne. Han omtalte derpaa, at Kongerigets Finanser, Reservecfonden, Kassebeholdning, hvad man nu vil kalde det, thi det falder her ganske sammen, vare bundne længere og for Mere, end hvad der indflød i Fællestassen indtil Mæret